

Fremsat den 28. februar 2018 af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fødevarer

(Strafskærpelse, administrative tvangsbøder og virksomhedskarantæne)

§ 1

I lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 52 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Undlader en virksomhed, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, at efterkomme et påbud eller forbud meddelt i medfør af stk. 1, kan virksomheden pålægges daglige bøder, hvis der med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarerlovgivningen foreligger særlige omstændigheder.«

Stk. 4 - 6 bliver herefter stk. 5 - 7.

2. Efter § 52 a indsættes:

»§ 52 b. Overtræder en fødevarer virksomhed fødevarerlovgivningen eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov gentagne gange på en sådan måde, at der er en nærliggende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med reglerne i denne lovgivning, kan miljø- og fødevareministeren i tilknytning til en anmærkning for overtrædelse af fødevarerlovgivningen forbyde fortsat drift af den pågældende virksomhed i indtil 6 måneder. Medmindre andet fremgår af afgørelsen, har forbuddet virkning fra det tidspunkt, hvor det meddeles virksomheden.

Stk. 2. Ministeren kan i tilknytning til et forbud efter stk. 1 nedlægge forbud mod, at den ansvarlige for virksomheden for en tilsvarende periode som anført i stk. 1, udfører en eller flere fødevareraktiviteter, registrerer en ny fødevarer virksomhed eller får autoriseret en ny fødevarer virksomhed. Medmindre andet fremgår af afgørelsen, har forbuddet virkning fra det tidspunkt, hvor det meddeles den ansvarlige.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 og 2 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 4. Begæring efter stk. 3 skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysninger om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor, er meddelt den pågældende. Ministeren anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 5. Retten kan ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Såfremt en afgørelse efter stk. 1 og 2 findes lovlig ved dom, kan der heri bestemmes, at anke vil have opsættende virkning.«

3. I § 60, stk. 1. nr. 2, indsættes efter »§ 52 a«: », § 52 b, stk. 1 eller 2,«.

4. I § 60 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 eller 3 skal det i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, at virksomheden har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, hvis der med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarerlovgivningen foreligger særlige omstændigheder.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
- 2.1. Administrative tvangsbøder
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Lovforslagets indhold
- 2.2. Virksomhedskarantæne
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Lovforslagets indhold
- 2.3. Skærpelse af bødestørrelser
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Lovforslagets indhold
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Som led i fødevareforlig 3 blev det besluttet, at indsatsen mod brodne kar virksomheder, dvs. virksomheder med dårlig regelefterlevelse skulle styrkes. Trods den styrkede kontrolindsats fra fødevaremyndighederne er det blevet klart, at de sanktionsmuligheder, som er til rådighed for fødevarekontrollen i dag, ikke er tilstrækkelige i forhold til en mindre gruppe af disse virksomheder.

Det er et grundlæggende element i fødevarelovgivningen, at virksomhederne har ansvaret for, at reglerne overholdes. Langt de fleste fødevarevirksomheder i Danmark lever op til fødevarelovgivningens krav. Der er dog en mindre gruppe af de brodne kar virksomheder, der konsekvent og varigt fortsætter med at overtræde fødevarelovgivningens regler på trods af fødevaremyndighedernes indsats.

Kategorien - virksomhed med dårlig regelefterlevelse - anvendes af fødevaremyndighederne om de virksomheder, som har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire kontrolbesøg. For nye virksomheder betyder dette, at de kategoriseres som virksomhed med dårlig regelefterlevelse, hvis de har fået anmærkninger på de første tre kontrolbesøg.

Forslaget indeholder derfor tre initiativer, der specifikt vil være rettet mod virksomheder med dårlig regelefterlevelse, som gennem en længere periode og med de sanktionsmuligheder, som fødevaremyndighederne anvender i dag, ikke retter varigt op på forholdene.

De foreslåede initiativer skal være et supplement til de sanktionsmuligheder, som allerede er til rådighed i dag og vil således være et yderligere incitament for disse virksomheder til at efterleve fødevarelovgivningen. Det første initiativ vedrører administrative tvangsbøder for manglende efterkommelse af påbud eller manglende overholdelse af forbud meddelt efter fødevarelovens § 52, stk. 1. Desuden vil det som et yderligere tiltag blive muligt for en afgrænset periode administrativt at nedlægge forbud mod fortsat drift af en virksomhed, samt at forbyde den ansvarlige for virksomheden at drive fødevarevirksomhed, hvis der har været gentagne overtrædelser af fødevarelovgivningen. Desuden foreslås det at forhøje bødeniveauet for overtrædelser begået af disse virksomheder med dårlig regelefterlevelse.

2.1. Administrative tvangsbøder

2.1.1 Gældende ret

Den generelle bestemmelse i fødevareloven, der giver fødevaremyndighederne hjemmel til at træffe de afgørelser, herunder fastsætte de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af de krav, der er fastsat i fødevarelovgivningen eller i EU's forordninger og direktiver, er lovens § 52.

Den centrale straffebestemmelse for overtrædelse af § 52 er lovens § 60, stk. 1. Efter denne bestemmelses stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme afgørelser truffet i medfør af § 52, stk. 1, § 52 a eller § 59, stk. 1. Med hjemmel i fødevarelovens § 61, stk. 1, kan sager afgøres ved administrative bødeforlæg meddelt af Fødevarestyrelsen. Med lov nr. 1549 af 20. december 2006 om ændring af fødevareloven, som bl.a. indførte skærpelse af strafniveauet som følge af aftalen om nul-tolerance, fremgår en række vejledende bødestørrelser af forarbejderne til loven (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 988). I den forbindelse blev den vejledende normalbødestørrelse for manglende efterkommelse af vilkår, påbud og forbud m.v. forhøjet til 20.000 kr.

2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Der er over de senere år gennemført en række tiltag, som har haft til formål at forbedre regelefterlevelsen blandt fødevarevirksomheder. Disse tiltag har i vid udstrækning ført til den ønskede forbedring, men erfaringer viser, at det i forhold til enkelte virksomheder ikke har haft den ønskede effekt. For de virksomheder, der ikke formår at få rettet konsekvent op på forholdene og som gennem en længere periode har fået anmærkninger på kontrolbesøg, har de gennemførte skærpelser i kontrollen og sanktionsmulighederne således vist sig at være utilstrækkelige.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at de økonomiske konsekvenser af tvangsbøderne vil være et egnet virkemiddel til at få disse virksomheder til generelt at forbedre regelefterlevelsen. En konsekvens i form af tvangsbøder (daglige bøder) som foreslået, vurderes således at være et egnet virkemiddel over for virksomheder med dårlig regelefterlevelse. Disse virksomheder er kendetegnet ved, at de gennem en længere periode og med de sanktionsmuligheder, som tilsynsmyndighederne anvender i dag, retter op på det konkrete ulovlige forhold, men at der efterfølgende overtrædes andre eller lignende regler. På den baggrund må det forventes, at tilsvarende muligheder for tvangsbøder også på fødevareområdet i højere grad kan sikre efterkommelse af påbud og forbud hos disse virksomheder. Formålet med forslaget er således i overensstemmelse med de grundlæggende hensyn bag fødevareloven, jf. § 1 i den gældende fødevarelov, at medvirke til at højne fødevarerikigheden til gavn for forbrugerbeskyttelsen.

For at sikre virksomhedernes retssikkerhed, er det hensigten, at afgørelser om administrative tvangsbøder, som andre af-

gørelser på Miljø- og Fødevareministeriets område, vil kunne påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Forslaget indebærer, at der indføres hjemmel til administrative tvangsbøder (daglige bøder) for virksomheder med dårlig regelefterlevelse. Forslaget er således møntet på et helt særligt segment af virksomheder, nemlig de relativt få fødevarevirksomheder, som har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg. For nye virksomheder indebærer det, at en sådan virksomhed vil være omfattet af bestemmelsen, hvis den har fået anmærkninger på de første tre kontrolbesøg. Ved anmærkninger forstås indskærpelse, påbud, forbud, bødeforlæg og politianmeldelse for overtrædelser af fødevarelovgivningen. Ved særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen forstås, at virksomheden enten skal have været i kategorien virksomhed med dårlig regelefterlevelse i mindst 12 måneder og have fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode, eller - hvis der ikke er forløbet 12 måneder - have begået en grov overtrædelse som fx fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer. Det vil således kun være i disse situationer, at der vil kunne pålægges virksomheder administrative tvangsbøder.

Konstateres det efter dette tidspunkt, at et meddelt påbud ikke er efterkommet, eller et forbud ikke er overholdt indenfor den fastsatte frist, skal virksomheden kunne pålægges tvangsbøder, indtil påbuddet eller forbuddet er efterkommet. Når påbuddet eller forbuddet efterkommes, bortfalder pålagte, men ikke betalte eller inddrevne tvangsbøder. Det bemærkes i den forbindelse, at tvangsbøder ikke berører muligheden for strafferetlig sanktion for manglende efterkommelse af påbud eller forbud, meddelt efter stk. 1, jf. § 60, stk. 1, nr. 2.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse, at forslaget ikke medfører en forringelse af virksomhedernes/ejernes retsstilling, da det vil fremgå udtrykkeligt af afgørelsen om påbud og forbud, at virksomheden kan undgå tvangsbøder ved at efterkomme påbud eller overholde forbud. Yderligere bemærkes det, at tvangsbøderne ikke er en strafferetlig sanktion, hvilket betyder, at grundlaget for afgiften ikke hviler på en vurdering af, om der ligger forsæt eller grov uagtsomhed bag virksomhedens eller den ansvarliges manglende overholdelse af det givne påbud eller forbud. Grundlaget for tvangsbøderne (daglige bøder) er således alene den objektive konstatering af, at virksomheden ikke har efterkommet det meddelte påbud eller forbud inden for fristen.

Som det allerede gælder for afgørelser om påbud og forbud efter stk. 1, vil det være en forudsætning for anvendelse af tvangsbøder, at det af afgørelsen klart fremgår, hvilke kon-

krete regler i fødevarelovgivningen, virksomheden ikke har overholdt.

Det fremgår også allerede i dag af meddelte påbud efter stk. 1, hvilken frist virksomheden har til at efterkomme påbudet. Tilsvarende vil det af forbud udtrykkeligt fremgå, fra hvilket tidspunkt forbuddet har virkning, idet det skal bemærkes, at forbud sædvanligvis vil have virkning fra tidspunktet for meddelelsen.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse, at de daglige bøder bør fastsættes til ikke under 1.000 kr. dagligt – denne bødestørrelse gælder allerede på en lang række andre områder, som fx momsloven og kildeskatteloven.

Aktuelt eksisterer der ifølge Fødevarestyrelsens vurdering et meget begrænset antal virksomheder, der falder inden for den type virksomheder, der kan blive pålagt tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse. Langt hovedparten af fødevarevirksomhederne vil således aldrig modtage en tvangsbøde.

I den forbindelse skal det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke bør kunne anvendes over for slagterier og andre virksomheder, som er underlagt meget hyppig, herunder daglig kontrol, fordi disse virksomheder på grund af en hyppig kontrol, er underlagt meget intensiv overvågning fra tilsynsmyndighederne. Efter Miljø- og Fødevareministeriets vurdering er kriteriet om anmærkninger på tre ud af de seneste fire kontrolbesøg, derfor ikke anvendeligt over for disse virksomheder. Derfor vil anvendelse af tvangsbøder alene undtagelsesvist kunne ske ud fra en konkret vurdering af disse virksomheders regelefterlevelse, herunder antal overtrædelser og overtrædelsernes karakter.

2.2. Virksomhedskarantæne

2.2.1 Gældende ret

Den generelle bestemmelse i fødevareloven, der giver fødevaremyndighederne hjemmel til at træffe de afgørelser, herunder fastsætte de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af de krav, der er fastsat i fødevarelovgivningen eller i EU's forordninger og direktiver, er lovens § 52.

Endvidere er der i fødevarelovens § 31, stk. 1, hjemmel til at fratage fødevarevirksomheder registrering eller autorisation, hvis virksomheden ikke opfylder de stillede vilkår, eller hvis forudsætningerne for autorisationen eller registreringen er ændret væsentligt.

Efter § 52, stk. 3, er der mulighed for at nedlægge forbud mod fortsat drift og eventuelt fratage en virksomhed autori-

sationen eller registreringen, hvis de dertil knyttede vilkår ikke overholdes, hvis forudsætningerne for autorisationen eller registreringen ændres væsentligt, eller hvis påbud eller forbud meddelt efter § 52, stk. 1, ikke efterkommes.

Fratagelse efter såvel § 31, stk. 1, og § 52, stk. 3, har virkning fra det tidspunkt, den bliver meddelt virksomheden.

I tilknytning til begge bestemmelser er der i henholdsvis § 31, stk. 2-4, og § 52, stk. 4-6, fastsat, at den berørte virksomhed kan kræve, at Fødevarestyrelsen skal indbringe sagen om fratagelsen for domstolene og at retten ved kendelse kan tillægge sagsanlægget opsættende virkning.

Ønsker en virksomhed, som har fået frataget autorisation eller registrering, igen at blive autoriseret eller registreret, skal den lade sig registrere eller anmode om autorisation som ny virksomhed. Autorisation eller registrering vil være betinget af, at virksomheden over for myndighederne dokumenterer, at de forhold, som begrundede fratagelsen af autorisationen eller registreringen, ikke længere er til stede.

Fratagelse af registrering eller autorisation i medfør af § 31, stk. 1, eller § 52, stk. 3, udelukker ikke, at enkeltpersoner har mulighed for igen at drive fødevarevirksomhed eller deltage i fødevareaktiviteter, selvom disse personer har vist sig ude af stand til at drive fødevarevirksomhed på forsvarlig vis. Dette indebærer således, at den ansvarlige i virksomheden umiddelbart kan starte en ny fødevarevirksomhed på trods af, at vedkommendes virksomhed har fået frataget registrering eller autorisation.

Desuden indeholder straffelovens § 79 regler om rettighedsfrakendelse ved dom for strafbart forhold, og udgør den almindelige regel i dansk ret om rettighedsfrakendelse.

Efter straffelovens § 79, stk. 1, kan den, som udøver en af de i straffelovens § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed, jf. straffelovens § 79, stk. 2.

Frakendelsen sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb, kan indbringes for retten efter de i § 78, stk. 3, indeholdte regler. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i 1. pkt. nævnte 5 års frist er forløbet.

Retten kan under behandlingen af frakendelsessagerne ved kendelse udelukke den pågældende fra at udøve virksomheden, indtil sagen er endeligt afgjort. Domstolen kan bestemme, at anke ikke har opsættende virkning, jf. straffelovens § 79, stk. 4.

2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Gennem de senere år er der gennemført en række tiltag, som har haft til formål at forbedre regelefterlevelsen blandt fødevarevirksomheder. Erfaringer viser, at langt de fleste fødevarevirksomheder overholder reglerne. De iværksatte tiltag har i forhold til enkelte virksomheder dog ikke haft den ønskede effekt. For de virksomheder, der ikke formår at få rettet konsekvent op på forholdene og som gennem en længere periode har fået anmærkninger på kontrolbesøg, har de gennemførte skærper i kontrollen og sanktionsmulighederne således vist sig at være utilstrækkelige.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at den eksisterende hjemmel i § 52, stk. 1, til at meddele de påbud og forbud, som er nødvendige for at sikre overholdelsen af fødevarerlovgivningen, ikke i tilstrækkeligt omfang får visse virksomheder med dårlig regelefterlevelse til generelt og varigt at få rettet op på forholdene i virksomheden. Når en virksomhed med dårlig regelefterlevelse fx meddeles et forbud mod produktion pga. fund af rotter, skal tilsynsmyndighederne løfte dette forbud fra det tidspunkt, hvor virksomheden har opfyldt betingelserne i forbuddet, hvilket fx kunne være skadedyrssikring, rengøring m.v. Erfaringsmæssigt retter virksomheder med dårlig regelefterlevelse op på det konkrete forhold, som fx har begrundet et forbud efter § 52, stk. 1, men får efterfølgende anmærkninger for andre overtrædelser. Det er denne kontinuerlige overtrædelseshistorik, som virksomhedskarantæne vil skulle anvendes imod – dvs. over for de virksomheder med dårlig regelefterlevelse, hvor tilsynsmyndighederne uden held med de eksisterende sanktionsmuligheder, gennem tid har forsøgt, at få virksomheden til generelt og varigt at overholde reglerne.

Som eksempel på en virksomhed, hvor virksomhedskarantæne med fordel kunne være anvendt meget tidligere i forløbet, var en virksomhed, hvor der gennem en periode over længere tid (3-4 år) blev meddelt henholdsvis 45 indskærper, 43 påbud eller forbud, 9 administrative bødeforlæg, og 65 forhold blev politianmeldt. I en situation som denne, ville muligheden for virksomhedskarantæne sandsynligvis have afholdt virksomheden fra at udøve fødevareraktivitet i strid med reglerne, fordi karantæne ville have forhindret virksomheden i lovligt at fortsætte aktiviteterne, samt have ramt virksomheden økonomisk.

Et andet eksempel var en virksomhed, hvor der i en periode på mere end ét år er blevet gennemført 14 kontrolbesøg pga. gentagne overtrædelser og dermed opfølgende gebyrbelagt kontrol. På kontrolbesøgene blev virksomheden meddelt

henholdsvis 5 indskærper, 3 påbud og 8 administrative bødeforlæg for overtrædelser af bl.a. sporbarhedsreglerne, ulovlig opbevaring af fødevarer, køb fra uregistreret fødevareraktivitet og manglende dansk mærkning. Virksomheden fik desuden vejledning om reglerne m.v. i forbindelse med de konstaterede overtrædelser. Hverken vejledning eller sanktioner var dog effektive virkemidler til at få virksomheden til generelt og varigt at rette op på forholdene.

Derudover er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at de eksisterende hjemler i § 31, stk. 1, og § 52, stk. 3, om fratagelse af autorisation eller registrering ikke på en effektiv måde vil kunne anvendes over for virksomheder med dårlig regelefterlevelse. Disse bestemmelser om varig fratagelse af registrering henholdsvis autorisation vil ikke kunne anvendes over for den adfærd, som udvises af virksomheder med dårlig regelefterlevelse, som illustreret ved de to ovennævnte eksempler. Fratagelse af registrering eller autorisation forudsætter således, at virksomheden ikke retter op på ulovlige forhold eller udgør en konkret sundhedsfare. Virksomheder med dårlig regelefterlevelse er derimod karakteriseret ved, at der bliver rettet op på det konkrete ulovlige forhold, men at der efterfølgende overtrædes andre eller lignende regler. Der vil med andre ord være tale om en vedvarende historie med varierende overtrædelser, som vurderet hver for sig ikke vil kunne begrunde en fratagelse efter gældende regler.

Endvidere vil en virksomhed, som er blevet frataget registrering eller autorisation, kunne starte ny virksomhed med samme ejerkræds umiddelbart efter fratagelsen. I de situationer vil der efter de gældende regler kunne stilles særlige krav til den nye virksomhed. Disse krav vil naturligt være knyttet til den konkrete overtrædelse, som har begrundet fratagelsen. Til forskel herfra vil virksomhedskarantæne sigte mod de virksomheder, der gennem en længere periode og med de sanktionsmuligheder, som tilsynsmyndighederne anvender i dag, ikke retter varigt op på forholdene. Over for denne type virksomheder vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at muligheden for at stille særlige krav for en ny virksomhed, ikke vil være et effektivt middel, fordi virksomheden allerede gennem tid har demonstreret en manglende vilje til at overholde reglerne.

Erfaringsmæssigt vil den type virksomheder være særligt modtagelig for økonomiske incitamenter til at rette op på forholdene. Det er derfor Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det skal være muligt at indskrænke virksomhedens økonomiske udbytte ved at træffe afgørelse om forbud mod fortsat drift af virksomheden (virksomhedskarantæne) i en periode. Desuden vil virksomhedskarantæne kunne virke præventivt, fordi virksomheden i perioden for virksomhedskarantænen vil blive nødt til at holde en pause, hvor der kan rettes op på forholdene generelt, og fordi virksomheden i denne periode ikke vil kunne overtræde reglerne. I perioden for virksomhedskarantænen opretholder virksomheden sin

autorisation eller registrering, men må på grund af det nedlagte forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne) ikke udøve fødevareaktiviteter med deraf følgende bortfaldne indtægter. Det indebærer således også, at virksomheden ikke kan udøve fødevareaktiviteter, selvom de konkrete ulovlige forhold, som blev konstateret af tilsynsmyndighederne, er blevet bragt til ophør inden karantæneperiodens udløb. At der er tale om et økonomisk incitament indebærer, at virksomhedskarantænen skal opretholdes i hele perioden uanset, at virksomheden er indstillet på at rette op på det eller de ulovlige forhold, som har udløst virksomhedskarantænen.

Virksomhedskarantænen skal endvidere kunne suppleres med, at der nedlægges forbud mod, at den ansvarlige for virksomheden udfører en eller flere fødevareaktiviteter for en tilsvarende afgrænset periode. Den ansvarlige for virksomheden kan ved forbuddet endvidere fratages retten til at registrere en ny fødevarevirksomhed eller at ansøge om autorisation af ny fødevarevirksomhed i en afgrænset periode.

I den forbindelse er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at retlighedsfrakendelse i medfør af straffelovens § 79 ikke sikrer en tilstrækkelig effektiv indgriben over for virksomheder med dårlig regelefterlevelse, der gennem en længere periode og med de sanktionsmuligheder, som tilsynsmyndighederne anvender i dag, ikke retter varigt op på forholdene. De enkelte overtrædelser, som kan udløse en virksomhedskarantæne, vil ikke nødvendigvis være tilstrækkelige til, at der rejses en straffesag, eksempelvis fordi virksomheden løbende retter op på de enkelte overtrædelser. Over for virksomheder med dårlig regelefterlevelse, der gennem en længere periode og med de sanktionsmuligheder, som tilsynsmyndighederne anvender i dag, ikke retter varigt op på forholdene, vil det derimod i højere grad være den samlede mængde og varighed af overtrædelser, der vil danne grundlaget for en afgørelse om virksomhedskarantæne. Dertil kommer, at en afgørelse om virksomhedskarantæne vil kunne iværksættes umiddelbart, medens en frakendelse i medfør af straffelovens § 79 vil skulle ske som led i en straffesag, hvilket indebærer en væsentlig forsinkelse af iværksættelsen og dermed en afgørende svækkelse af incitamentet for virksomhedskarantæne. Desuden vil virksomhedskarantæne ske for en periode på op til seks måneder, medens retlighedsfrakendelse efter straffeloven har en væsentlig længere varighed. Virksomhedskarantæne kan derfor i en række situationer være et mere proportionalt indgreb end retlighedsfrakendelse.

Da der er tale om en indgribende foranstaltning, er det med forslaget hensigten, at den afgørelse vedrører, skal kunne forlange afgørelsen om virksomhedskarantæne indbragt for domstolene. Muligheden for at få domstolsprøvet disse typer af afgørelser skal dog ikke afskære den berørte fra at påklage afgørelsen til Miljø- og Fødevareklagenævnet som andre afgørelser på Miljø- og Fødevareministeriets område.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Den foreslåede bestemmelse i § 52 b indfører mulighed for, at der kan nedlægges forbud mod fortsat drift af virksomheden (virksomhedskarantæne) over for fødevarevirksomheder, som har overtrådt fødevarelovgivningen gentagne gange på en sådan måde, at der er en nærliggende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med fødevarelovgivningen.

De virksomheder, som virksomhedskarantænen skal kunne anvendes over for, er således virksomheder med dårlig regelefterlevelse, som er den kategorisering, der anvendes om virksomheder, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, eller hvis en ny virksomhed har fået anmærkninger på de første tre gennemførte kontrolbesøg. Disse virksomheder skal desuden have været i kategorien virksomhed med dårlig regelefterlevelse i mindst 12 måneder og have fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode, eller hvis der ikke er forløbet 12 måneder, have begået grove overtrædelser som fx fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer for at kunne blive pålagt en virksomhedskarantæne.

I den forbindelse skal det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke bør kunne anvendes over for slagterier og andre virksomheder, som er underlagt meget hyppig, herunder daglig kontrol, fordi disse virksomheder på grund af en hyppig kontrol, er underlagt meget intensiv overvågning fra tilsynsmyndighederne. Efter Miljø- og Fødevareministeriets vurdering er kriteriet om anmærkninger på tre ud af de seneste fire kontrolbesøg, derfor ikke anvendeligt over for disse virksomheder. Derfor vil anvendelse af virksomhedskarantæne alene undtagelsesvist kunne ske ud fra en konkret vurdering af disse virksomheders regelefterlevelse, herunder antal overtrædelser og overtrædelsens karakter.

Virksomhedskarantæne er et administrativt virkemiddel, som har til formål at forhindre nye potentielle overtrædelser af fødevarelovgivningen. Det er således en midlertidig foranstaltning, der skal forhindre en virksomhed eller den ansvarlige, hvorved forstås ejer, forpagter eller den daglige leder af virksomheden, i at fortsætte eller deltage i fødevareaktiviteter inden for en nærmere afgrænset periode på indtil seks måneder. Det er således et økonomisk incitament for virksomheden, til generelt og varigt at overholde fødevarelovgivningen, fordi virksomheden udelukkes fra fødevareerhvervet for en periode og derfor ikke kan omsætte fødevarer i perioden for virksomhedskarantænen. Medmindre andet fremgår af afgørelsen, har virksomhedskarantænen virkning fra det tidspunkt, hvor den meddeles virksomheden.

Den konkrete fastsættelse af varigheden af en virksomhedskarantæne vil bl.a. afhænge af, hvilke typer overtrædelser virksomheden har begået i tiden, hvor virksomheden har

været kategoriseret som virksomhed med dårlig regelefterlevelse og dermed også karakteren af de meddelte sanktioner.

Hvis der for eksempel er tale om mindre alvorlige overtrædelser, som er sanktioneret med indskærpelser, samt enkelte alvorlige overtrædelser, som er sanktioneret med påbud, forbud eller administrative bødeforlæg, vil længden af virksomhedskarantæne som udgangspunkt skulle fastsættes til en måned. Er der tale om mere alvorlige overtrædelser, typisk af fødevarsikkerhedsmæssig karakter, vil længden af virksomhedskarantæne skulle fastsættes til tre måneder. Er der derimod tale om meget alvorlige overtrædelser, som overvejende er sanktioneret med påbud eller forbud, administrative bødeforlæg eller politianmeldelse, eller hvis virksomheden tidligere har haft virksomhedskarantæne, vil virksomhedskarantænen i udgangspunktet skulle fastsættes til seks måneder. Der skal i forbindelse med afgørelse om virksomhedskarantæne altid foretages et konkret skøn. Dette indebærer, at fx omfang, art og varighed af de overtrædelser, som virksomheden har begået, samt at virksomheden har udvist vilje til at rette varigt op på forholdene, kan begrunde en kortere varighed end angivet ovenfor.

Virksomhedskarantæne retter sig primært mod virksomheden, dvs. den fødevareraktivitet, som er registreret eller autoriseret efter fødevarerloven. Virksomheden er i den sammenhæng den fysiske virksomhed og ikke en virksomhed i formueretlig forstand. Når en virksomhed får nedlagt forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne), indebærer det både forbud mod virksomhedens fødevareraktiviteter på den pågældende fysiske lokalitet og forbud mod, at den ansvarlige, hvorved forstås ejer, forpagter eller den daglige leder af virksomheden, driver anden fødevareraktivitet på lokaliteten.

Dette indebærer, at virksomhedskarantænen bortfalder ved ejerskifte, medmindre ejerskiftet alene er sket proforma. I den forbindelse skal det bemærkes, at ejerskifte i relation til fødevarerlovgivningen indebærer, at den oprindelige virksomhed ophører, og at der registreres en ny virksomhed med køberen af virksomheden som ansvarlig ejer. Virksomhedskarantænen gælder således kun for den konkrete fysiske virksomhed. Hvis den ansvarlige, hvorved forstås ejer, forpagter eller den daglige leder af virksomheden driver andre fødevareraktiviteter fra andre lokaliteter, berøres disse virksomheder ikke af virksomhedskarantænen. Eksempelvis vil en virksomhedskarantæne rettet mod én restaurant ikke berøre andre restauranter, som den pågældende er ansvarlig for.

Virksomhedskarantænen kan suppleres med et forbud mod, at den ansvarlige, hvorved forstås ejer, forpagter eller den daglige leder af virksomheden, udfører en eller flere fødevareraktiviteter for en tilsvarende afgrænset periode, jf. § 52 b, stk. 1. Dette kan ske, hvis der vurderes en nærliggende risiko for, at den ansvarlige vil fortsætte den dårlige regelefter-

levelse i en ny virksomhed. Den ansvarlige for virksomheden kan ved forbuddet i medfør af § 52, b, stk. 2, forbydes at registrere en ny fødevareraktivitet eller at få autoriseret en ny fødevareraktivitet i den afgrænsede periode. Til forskel fra virksomhedskarantæne efter forslaget § 52 b, stk. 1, gælder forbuddet i relation til såvel den virksomhed, der er blevet pålagt virksomhedskarantæne som andre virksomheder, som den pågældende ejer, forpagter, eller er daglig leder af. Hvis den pågældende virksomhed ejes af flere i forening, dvs. drives i interessentskabsform, kan forbuddet meddeles til samtlige ejere, men kan også begrænses til én eller flere af interessenterne, afhængigt af den enkelte interessents involvering i driften af virksomheden. Hvis virksomheden drives i selskabsform, kan forbuddet meddeles til den ansvarlige daglige leder.

Der er tale om et indgribende virkemiddel, fordi det indskrænker retten til at drive fødevareraktivitet. Anvendelse af virksomhedskarantæne, herunder begrænsninger af den enkeltes mulighed for at starte ny fødevareraktivitet eller mod enhver form for deltagelse i fødevareraktiviteter, eller begrænset til en eller flere aktiviteter inden for fødevarerlovgivningen, skal håndteres med stor varsomhed og forudsætter, at andre mindre indgribende sanktionsmuligheder er vurderet ikke længere at være tilstrækkelige. I den forbindelse er det væsentligt at nævne, at virksomheder med dårlig regelefterlevelse typisk retter op på det ulovlige forhold, som har medført en anmærkning fra tilsynsmyndighederne, uanset om anmærkningen er et forbud efter § 52, stk. 1, eller et administrativt bødeforlæg. Det, der adskiller disse virksomheder fra størstedelen af fødevareraktiviteter er, at de konsekvent har forhold i virksomheden, som er i strid med reglerne. Dette medfører, at tilsynsmyndighederne på langt de fleste kontrolbesøg må meddele én eller flere anmærkninger for konstaterede overtrædelser.

En afgørelse om forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne) forudsætter således, at andre mindre indgribende foranstaltninger i den konkrete situation ikke vurderes at være tilstrækkelige til at få virksomheden til at rette varigt op på forholdene. Det vil indebære, at tilsynsmyndighederne i udgangspunktet skal vurdere, at virksomheden ikke vil rette generelt og varigt op på forholdene i virksomheden ved fx at få meddelt indskærpelse, påbud eller forbud efter fødevarerlovens § 52, stk. 1, samt evt. administrative tvangsbøder i forlængelse heraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, administrative bødeforlæg eller blive politianmeldt.

Det er ikke en forudsætning, at det ulovlige forhold, der medfører den anmærkning, som udløser afgørelsen om forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne), skal være af en sådan karakter, at der potentielt er direkte risiko for fødevarsikkerheden. Det er tilstrækkeligt, at der er tale om en overtrædelse, som medfører anmærkninger, dvs. indskærpelse, påbud, forbud, bødeforlæg eller politianmeldelse for overtrædelser af fødevarerlovgivningen fra tilsynsmyndighe-

derne. Det afgørende for anvendelse af virksomhedskarantæne er, at virksomheden gennem en længere periode ikke har vist sig i stand til, eller udvist vilje til at overholde reglerne på fødevareområdet og derfor gentagne gange, og over en længere periode har fået meddelt anmærkninger for overtrædelser af fødevarelovgivningen, og at det derfor vurderes nødvendigt at udelukke virksomheden fra fødevarebranchen for en nærmere fastlagt periode.

I de tilfælde, hvor tilsynsmyndighederne vurderer, at det forhold, som vil kunne udløse virksomhedskarantænen skal politianmeldes eller sanktioneres med et administrativt bødeforlæg, kan der ikke samtidig træffes afgørelse om virksomhedskarantæne, da en beslutning om rettighedsfrakendelse i disse straffesager vil skulle indgå som en del af domstolens behandling af sagen efter de almindelige strafferetlige regler, herunder straffelovens § 79.

Det vil med bestemmelsens stk. 3 – 5 blive muligt, at afgørelsen om virksomhedskarantæne, efter begæring, kan indbringes for domstolene. Fødevarestyrelsen vil efter begæringens fremsættelse tage skridt til domstolsbehandling af afgørelsen om virksomhedskarantæne. Anmodningen om sagsanlæg skal i udgangspunktet ikke have opsættende virkning, medmindre retten vurderer, at virkningerne for den konkrete virksomhed vil være så vidtrækkende i forhold til de konstaterede overtrædelser, at iværksættelsen af virksomhedskarantæne bør afvente domstolens stillingtagen. Det skyldes, at bestemmelsens hovedformål er, at der skal handles effektivt over for den gruppe af virksomheder med dårlig regelefterlevelse, der – selvom de er bekendt med risikoen for virksomhedskarantæne – fortsætter med at begå overtrædelser af fødevarelovgivningen. Der er med andre ord tale om virksomheder, som fortsætter med deres virksomhedsdrift uden respekt for fødevarelovgivningen. Hvis disse virksomheder gives mulighed for at udskyde iværksættelsen af en virksomhedskarantæne, må det forventes, at de udnytter en sådan mulighed og fortsætter den manglende regelefterlevelse.

2.3. Skærpelse af bødestørrelser

2.3.1. Gældende ret

Den centrale straffebestemmelse på fødevareområdet er indeholdt i § 60 i fødevareloven. Efter stk. 1 straffes overtrædelse af de nærmere opregnede bestemmelser med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Efter stk. 2 kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen enten er forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor, eller der er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Med hjemmel i fødevarelovens § 61, stk. 1, kan sager, som i henhold til retspraksis sanktioneres med bøde i henhold til § 60, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 60, stk. 3, afgøres ved administrative bødeforlæg udstedt af Fødevarestyrelsen.

De nuværende vejledende normalbødestørrelser på fødevarelovens område blev fastsat ved lov nr. 1549 af 20. december 2006, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 988. Formålet med lovforslaget var et ønske om en generel skærpelse af bødeniveaet på fødevareområdet. Som eksempel på en normalbødestørrelse kan nævnes manglende efterkomelse af påbud eller forbud efter fødevarelovens § 52, stk. 1, hvor den vejledende normalbødestørrelse i henhold til de ovennævnte lovbemærkninger er fastsat til 20.000 kr.

Efter fødevarelovens § 60, stk. 5, skal der ved udmåling af bødestraf tages hensyn til, om overtrædelsen har fremkaldt fare for fødevaresikkerheden eller er begået som led i en systematisk eller forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af fødevarelovgivningen, samt til den tilsigtede eller opnåede berigelse og virksomhedens omsætning.

2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Der er over de senere år gennemført en række tiltag, som har haft til formål at forbedre regelefterlevelsen blandt fødevarevirksomheder. Disse tiltag har i vid udstrækning ført til den ønskede forbedring, men erfaringer viser, at de i forhold til enkelte virksomheder ikke har været tilstrækkelige. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der er behov for generelt at skærpe bødeniveaet over for virksomheder med dårlig regelefterlevelse, så disse virksomheder i højere grad får et incitament til varigt at overholde reglerne. Dette vurderer Miljø- og Fødevareministeriet kan ske ved en fordobling af de vejledende normalbødestørrelser for overtrædelser, begået af disse virksomheder.

2.3.3. Lovforslagets indhold

Forslaget indebærer, at der indføres hjemmel til, at det ved udmåling af bødestraf for overtrædelser af fødevarelovgivningen, i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at virksomheden har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg. For nye virksomheder indebærer det, at en sådan virksomhed vil være omfattet af bestemmelsen, hvis den har fået anmærkninger på de første tre kontrolbesøg. Ved anmærkninger forstås indskærpelse, påbud, forbud, bødeforlæg eller politianmeldelse.

I den forbindelse skal det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke bør kunne anvendes over for slagterier og andre virksomheder, som er underlagt meget hyppig, herunder daglig kontrol, fordi disse virksomheder på grund af en hyppig kontrol, er underlagt meget intensiv overvågning fra tilsynsmyndighederne. Efter Miljø- og Fødevareministeriets

vurdering er kriteriet om anmærkninger på tre ud af de seneste fire kontrolbesøg, derfor ikke anvendeligt over for disse virksomheder. Derfor vil anvendelse af forhøjet udmåling af bødestraf alene undtagelsesvist kunne ske ud fra en konkret vurdering af disse virksomheders regelefterlevelse, herunder antal overtrædelser og overtrædelsernes karakter.

Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen enten er forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor, eller der er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, jf. fødevarelovens § 60, stk. 2.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse, at det som for de administrative tvangsbøder og virksomhedskarantæner vil være en forudsætning for udmåling af forhøjet bødestraf, at der foreligger særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen, hvorved forstås, at virksomheden enten skal have været i kategorien virksomhed med dårlig regelefterlevelse i mindst 12 måneder og have fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode, eller - hvis der ikke er forløbet 12 måneder - have begået en grov overtrædelse som fx fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer.

De særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen vil indebære en fordobling af de vejledende normalbødestørrelser, som er angivet i forarbejderne til lov nr. 1549 af 20. december 2006 (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 988) eller fastlagt ved domspraksis på fødevareområdet.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om administrative tvangsbøder og virksomhedskarantæner vurderes alene at medføre begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, bl.a. som følge af udgifter til advokatbistand i forbindelse med sagsanlæg om virksomhedskarantæner. Forslaget om fordoblede bødestørrelser medfører ikke økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for virksomheder.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, som har vurderet, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 20. december 2017 til den 22. januar 2018 været i høring hos følgende organisationer m.v.:

A-consult a/s, Advokatrådet, Alternativfondet, Anticimex, Arbejdsgiverforeningen for konditorer, bagere og chokolademagere (AKBC), A/S Mortalin, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma- og Allergiforbundet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Bech Food – Din Fødevarekonsulent, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Brancheforeningen for farmaceutiske industrivirksomheder i Danmark, Brancheforeningen for Kaffe og The (Niels Gade), Brancheforeningen for Lægemiddelvirksomheder i Danmark (LIF), Brancheforeningen SPT, Bryggeriforeningen, Bureau Veritas, Bæredygtigt Landbrug, Cbfood ApS, Center for Miljø og Toksikologi på DHI, Vand-Miljø-Sundhed, CIBIS – fødevarerådgivning, Coop Danmark, Dacopa, DAKA, DAKOFO, Danish Seafood Association (DSA), Dankost ApS, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Biavlerforening, Danmarks Farve- og Lakindustri (FDLF), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Restauranter og Caféter, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Akvarieunion, Dansk Erhverv, Dansk Fåreavl, Dansk Galop, Dansk Gede Union, Dansk Hunderegister, Dansk Kennel Klub, Dansk Kvæg, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Primat Sammenslutning, Dansk Ride Forbund, Dansk Skaldyrcenter, Dansk Supermarked, Dansk Terrier Klub, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Travports

Centralforbund, Dansk Træforening, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Kartoffler, Danske Lammeproducenter, Danske Læskedrik Fabrikker, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Universiteter, DAZA (Danske Zoologiske Haver og Akvarier), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Brancheorganisation for Vitalmidler, Den Danske Dyrlægeforening, Det Danske Fjerkræraad, Det Dyreetiske Råd, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet – KU, Det Veterinære Sundhedsråd, DFO - Dansk Flavour Organisation, DHI - Center for Miljø og Toksikologi, DI Fødevarer, DI Handel, Diabetesforeningen. DTU – Center for Hygiejnisk Design, DTU – Fødevareinstituttet, DTU – Veterinærinstituttet, DOSO – DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation, Dyrefondet, Dyreforsøgstilynet, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsforeningen Alle Dyrs Ret, E-Branche ApS, Ecscom v/Kim Iversen, EFSA - Effektiv Food Safety Advise, Elite Food ApS, Emballageindustrien, EMCON, eSmiley, Eurofins Steins Laboratorium, Faglig Fælles Forbund 3F, Fairtrade Mærket, FEHA, Felis Danica, Fokus på Dyr, Foodcare, Food Diagnostics ApS, FoodEfficiency, Forbrugerrådet Tænk, Force Technology, Foreningen af Danske Spiritusfabrikker, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen Fair Dog, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug (biodynamisk), Foreningen for katten, Foreningen Muslingeerhvervet (FME), FS-C.dk (Food Safety Consult), Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse, FødevareDanmark, FødevareExperten, Fødevaregruppen, Fødevarekonceptet, Fødevarer

til Medicinske Formål (FMF), Gigtforeningen, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, Hatting-KS A/S, HELSAM, Hel-

sebranchens Leverandørforening, Hestens Værn, HjerteForeningen, HORESTA, Højmarklaboratoriet a/s, International Transport Danmark, Kantineledernes Landsklub, Kelsen Group, KGH customs services Danmark, KGH customs services Sverige, KL, Kliniske Diætister, København Fur, Kontrolgruppen, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kost og

Ernæringsforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen Danske Fugleforeninger (LDF), Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Fri Bønder - Levende Land, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landskontoret for Heste, Lolex aps, Lægeforeningen, Maistic Bio Group, Marine Ingredients, Mejeriforeningen, Møllers Fødevarerådgivning, Nemhygiejne, NOAHs Sekretariat (noah), NOPALAX, Nyt Hesteliv, Nærbutikkernes Landsforening, OASA, Plastindustrien i Danmark, Professionshøjskolerne, QESH Consult, QMS-Consult, Quality Consulting Denmark, Rådet for Bedre Hygiejne, Rådet for Dyreforsøg, Rådet for Hovpleje og Hestebeslag, Sammark, Sedan, SEGES, Sills & Løndal Rådgivning, ApS, SKAT, Smiley-One, SPF-Danmark, Statens Serum Institut, Stop Spild Af Mad, SundhedsRådet, Teknologisk Institut, TOMO Fødevarerådgivning, Veterinærmedicinsk Industriforening, Videncenter for Svineproduktion, World Animal Protection Danmark, Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (...)	Negative konsekvenser/ merudgifter (...)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Begrænsede administrative konsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslevet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslevet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter fødevarelovens § 52 kan der træffes afgørelser, herunder meddeles de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af lovgivningen, at de trufne foranstaltninger, fx påbud om destruktion af farlige fødevarer, skal kunne gennemføres for virksomhedens regning, og hvis påbud eller forbud ikke efterkommes, kan der nedlægges forbud mod fortsat drift. Desuden kan virksomhedens autorisation eller registrering eventuelt fratages, hvis påbud eller forbud ikke efterkommes.

Det foreslåede nye stk. 4 indfører hjemmel til, at en virksomhed med dårlig regelefterlevelse, dvs. en virksomhed, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire kontrolbesøg, kan pålægges tvangsbøder (daglige bøder) for manglende efterkommelse af påbud eller forbud, hvis der foreligger særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen. For nye virksomheder indebærer det, at en sådan virksomhed vil være omfattet af bestemmelsen, hvis den har fået anmærkninger på de første tre kontrolbesøg. Ved anmærkninger forstås indskærpelse, påbud, forbud, bødeforlæg eller politianmeldelse for overtrædelser af fødevarelovgivningen.

Ved særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen forstås, at virksomheden enten skal have været i kategorien virksomhed med dårlig regelefterlevelse i mindst 12 måneder og have fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode, eller - hvis der ikke er forløbet 12 måneder - have begået en grov overtrædelse som fx fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer. Hvis virksomheden ud fra disse særlige omstændigheder herefter sanktioneres med et påbud eller forbud meddelt i medfør af stk. 1, vil der derfor kunne pålægges virksomheden tvangsbøder.

Hvis en virksomhed med hidtil dårlig regelefterlevelse ved to ud af de seneste fire kontrolbesøg ikke får anmærkninger, vil virksomheden ikke længere opfylde betingelserne i bestemmelsen og dermed ikke længere være omfattet af kategorien virksomheder med dårlig regelefterlevelse.

Som eksempel på en sag med sådanne særlige omstændigheder, hvor det vil være relevant at anvende tvangsbøder, er en virksomhed, som har fået anmærkninger på kontrolbesøg den 26. marts 2016 for manglende rengøring, den 24. april 2016 for manglende egenkontrol og mærkningsfejl, samt

den 20. juni 2016 et administrativt bødeforlæg for manglende rengøring. Fra det seneste kontrolbesøg den 20. juni 2016 vil det være en virksomhed med dårlig regelefterlevelse. Den 17. august 2016 konstateres der ingen overtrædelser, og der meddeles derfor ingen anmærkninger, men det er stadig en virksomhed med dårlig regelefterlevelse. Den 29. januar 2017 meddeles virksomheden en indskærpelse for manglende importregistrering, og den 28. juni 2017 meddeles virksomheden et påbud om destruktion af fødevarer uden sporbarhed. I forbindelse med dette påbud kan virksomheden pålægges tvangsbøder, da virksomheden har været i kategorien virksomhed med dårlig regelefterlevelse i mere end 12 måneder, og har fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode.

I den forbindelse skal det dog bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke bør kunne anvendes over for slagterier og andre virksomheder, som er underlagt meget hyppig, herunder daglig kontrol. Disse virksomheder er på grund af en hyppig kontrol underlagt meget intensiv overvågning fra tilsynsmyndighederne. De kan derfor, i forhold til anmærkningsmønster, ikke sammenlignes med øvrige fødevarevirksomheder, hvor det årlige antal ordinære kontroller aktuelt højest kan være fire. Efter Miljø- og Fødevareministeriets vurdering er kriteriet om anmærkninger på tre ud af de seneste fire kontrolbesøg, derfor ikke anvendeligt over for disse virksomheder. Derfor vil anvendelse af tvangsbøder alene undtagelsesvist kunne ske ud fra en konkret vurdering af disse virksomheders regelefterlevelse, herunder antal overtrædelser og overtrædelsernes karakter.

Forslaget indebærer, at det i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper, skal fremgå af afgørelsen om tvangsbøder, fra hvilket tidspunkt tvangsbøderne vil blive pålagt. Det vil således af afgørelsen om påbud eller forbud efter stk. 1 udtrykkeligt fremgå, at virksomheden kan undgå tvangsbøderne ved at overholde afgørelsen inden for den meddelte frist. Af hensyn til virksomhedernes retssikkerhed indebærer en afgørelse om tvangsbøder (daglige bøder), at tilsynsmyndigheden skal følge op på afgørelsen om påbud henholdsvis forbud inden for rimelig tid efter fristens udløb.

Når påbuddet eller forbuddet efterkommes, bortfalder pålagte, men ikke betalte eller inddrevne tvangsbøder. Det bemærkes i den forbindelse, at tvangsbøder ikke berører muligheden for strafferetlig sanktion for manglende efterkommelse af påbud eller forbud, meddelt efter stk. 1, jf. § 60, stk. 1, nr. 2.

Tvangsbøder er ikke en strafferetlig sanktion og hviler derfor ikke på en vurdering af, om der foreligger forsæt eller uagtsomhed bag den manglende efterlevelse af påbuddet eller forbuddet. Grundlaget for tvangsbøder er således alene den objektive konstatering af, at virksomheden ikke har efterkommet afgørelsen.

Til nr. 2

Der foreslås en ny bestemmelse i fødevarelovens § 52 b, som indebærer, at der indføres hjemmel til at forbyde virksomheder og personer at drive fødevarevirksomhed i en nærmere afgrænset periode.

Det foreslås derfor i bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., at hvis en virksomhed har overtrådt fødevarelovgivningen gentagne gange på en sådan måde, at der er en nærliggende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med reglerne i denne lovgivning, kan miljø- og fødevareministeren i tilknytning til en anmærkning for overtrædelse af fødevarelovgivningen træffe afgørelse om forbud mod fortsat drift af den pågældende virksomhed i en nærmere afgrænset periode på indtil seks måneder.

Bestemmelsen er møntet på virksomheder, som er kategoriseret som virksomheder med dårlig regelefterlevelse, dvs. virksomheder, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg. For nye virksomheder indebærer det, at en sådan virksomhed vil være omfattet af bestemmelsen, hvis den har fået anmærkninger på de første tre kontrolbesøg. Der vil kunne nedlægges forbud mod fortsat drift (virksomhedskarantæne), hvis der foreligger særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen. Herved forstås, at virksomheden enten har været i kategorien virksomhed med dårlig regelefterlevelse i mindst 12 måneder og har fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode, eller - hvis der ikke er forløbet 12 måneder - har begået en grov overtrædelse som fx fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer. Virksomhedskarantæne vil således kunne anvendes, hvis tilsynsmyndighederne gennem tid forgæves har forsøgt at få virksomheden til at rette varigt op med andre mindre indgribende sanktionsmuligheder.

I den forbindelse skal det dog bemærkes, at den foreslåede bestemmelse kun undtagelsesvis vil finde anvendelse for slagterier og andre virksomheder, som er underlagt meget hyppig, herunder daglig kontrol. Disse virksomheder er på grund af en hyppig kontrol underlagt meget intensiv overvågning fra tilsynsmyndighederne. De kan derfor, i forhold til anmærkningsmønster, ikke sammenlignes med øvrige fødevarevirksomheder, hvor det årlige antal ordinære kontroller aktuelt højst kan være fire. Efter Miljø- og Fødevareministeriets vurdering er kriteriet om anmærkninger på tre ud af de seneste fire kontrolbesøg, derfor ikke anvendeligt over for disse virksomheder. Derfor vil anvendelse af virksomhedskarantæne alene undtagelsesvist kunne ske ud fra en konkret vurdering af disse virksomheders regelefterlevelse, herunder antal overtrædelser og overtrædelsernes karakter.

Hvis en virksomhed med hidtil dårlig regelefterlevelse ved to ud af de seneste fire kontrolbesøg ikke får anmærkninger, vil virksomheden ikke længere opfylde betingelserne i bestemmelsen og dermed ikke længere være omfattet af kategorien virksomheder med dårlig regelefterlevelse.

Selvom virksomhedskarantæne er en administrativ afgørelse, vil tilsynsmyndighederne ikke iværksætte virksomhedskarantæne, hvis det forhold, som udløser virksomhedskarantænen, samtidig politianmeldes eller sanktioneres med et administrativt bødeforlæg.

Det foreslås endvidere i stk. 1, 2. pkt., at forbuddet har virkning fra det tidspunkt, hvor det meddeles virksomheden, medmindre andet fremgår af afgørelsen. Med det foreslåede stk. 2, 1. pkt., kan ministeren endvidere træffe afgørelse om, at den, der er ansvarlig for virksomheden, hvorved forstås ejer, forpagter eller den daglige leder af virksomheden, kan forbydes at udføre en eller flere fødevareraktiviteter, registrere en ny fødevarevirksomhed eller få autoriseret en ny fødevarevirksomhed i en tilsvarende afgrænset periode på indtil seks måneder.

Det foreslås endvidere i stk. 2, 2. pkt., at forbud over for den ansvarlige har virkning fra det tidspunkt, hvor det meddeles virksomheden medmindre andet fremgår af afgørelsen.

Da der er tale om en indgribende foranstaltning, er der i bestemmelsens stk. 3 fastsat, at den afgørelse vedrører, kan forlange afgørelser efter forslaget § 1, nr. 2, indbragt for domstolene. Det skal bemærkes, at muligheden for at få domstolsprøvet disse typer afgørelser, ikke afskærer den berørte fra at påklage afgørelser i henhold til fødevarelovens § 58 a.

Af bestemmelsens stk. 4, 1. pkt., fremgår, at begæring efter stk. 3 skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor. Af bestemmelsens stk. 4, 2. pkt., fremgår, at miljø- og fødevareministeren skal anlægge sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Af bestemmelsens stk. 5, 1. pkt. fremgår, at retten ved kendelse kan bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Af stk. 5, 2. pkt. fremgår, at såfremt en afgørelse efter stk. 1 og 2 findes lovlig ved dom, kan der heri bestemmes, at anke vil have opsættende virkning. Det skal bemærkes, at begæring om sagsanlæg i overensstemmelse med de sædvanlige forvaltningsretlige principper, som udgangspunkt ikke har opsættende virkning.

Retten kan dog ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning, hvis retten vurderer, at virkningerne

for den konkrete virksomhed vil være så vidtrækkende i forhold til de konstaterede overtrædelser, at iværksættelsen af virksomhedskarantæne bør afvente domstolens stillingtagen. Bestemmelsens stk. 3 – 5 svarer til de bestemmelser, som allerede gælder for fratagelse af registrering eller autorisation, jf. fødevarelovens § 31, stk. 2 – 4, og § 52, stk. 4 – 6.

Til nr. 3

Af § 60, stk. 1, nr. 2, fremgår det, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, så straffes med bøde den, der undlader at efterkomme de til vedkommende meddelte afgørelser truffet i medfør af § 52, stk. 1, § 52 a eller § 59, stk. 1.

Med den foreslåede indsættelse af den nye bestemmelse i § 52 b, vil en overtrædelse af et forbud mod fortsat drift meddelt efter § 52 b, stk. 1, kunne straffes tilsvarende med bøde eller med fængsel indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen enten er forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor, eller der er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, jf. § 60, stk. 1 og 2. Hvis en virksomhed ikke efterkommer afgørelsen om virksomhedskarantæne efter den foreslåede § 52 b, stk. 1 og 2, svarer dette til manglende efterkommelse af forbud efter § 60, stk. 1, nr. 2, for hvilket normalbødestørrelsen er 20.000 kr.

Som det er foreslået i den nye bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 4, skal det ved udmåling af bødestraf i almindelighed indgå som en skærpene omstændighed, at virksomheden har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, hvis der med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen foreligger særlige omstændigheder. For nye virksomheder indebærer det, at en sådan virksomhed vil være omfattet af bestemmelsen, hvis den har fået anmærkninger på de første tre kontrolbesøg. Ved særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen forstås, at virksomheden enten har været i kategorien virksomhed med dårlig regelefterlevelse i mindst 12 måneder og har fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode, eller - hvis der ikke er forløbet 12 måneder - har begået en grov overtrædelse som fx fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer. Dette indebærer, at normalbødestørrelsen for disse virksomheder vil være 40.000 kr., hvilket svarer til en fordobling af normalbødestørrelsen for øvrige tilfælde af manglende efterkommelse af påbud eller forbud efter § 60, stk. 1, nr. 2.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf.

herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 4

Efter § 60, stk. 1, straffes overtrædelse af de nærmere opregnede bestemmelser med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Efter § 60, stk. 2, kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen enten er forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor, eller der er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre. I medfør af § 61, stk. 1, kan sager, som i henhold til retspraksis sanktioneres med bøde i henhold til § 60, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 60, stk. 3, afgøres ved administrative bødeforlæg udstedt af Fødevarestyrelsen.

Det fremgår af stk. 5, at der ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 eller 3 ud over de almindelige regler i straffeloven, skal tages hensyn til, om overtrædelsen har fremkaldt fare for fødevarsikkerheden eller er begået som led i en systematisk eller forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af fødevarelovgivningen, samt til den tilsigtede eller opnåede berigelse og virksomhedens omsætning.

Den foreslåede nye bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 4 fastlægger, at det ved udmåling af bødestraf for overtrædelser af fødevarelovgivningen, i almindelighed skal indgå som en skærpene omstændighed, at virksomheden har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, hvis der foreligger særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen.

Med det foreslåede nye stk. 6 indføres der således hjemmel til, at det ved udmåling af bødestraf for overtrædelser af fødevarelovgivningen, som skal medføre en bøde efter § 60, stk. 1 eller 3, skal indgå som en skærpene omstændighed, at virksomheden har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, hvis der foreligger særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen. For nye virksomheder indebærer det, at en sådan virksomhed vil være omfattet af bestemmelsen, hvis den har fået anmærkninger på de første tre kontrolbesøg. Ved særlige omstændigheder med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen forstås, at virksomheden enten har været i kategorien virksomhed med dårlig regelefterlevelse i mindst 12 måneder og har fortsat den dårlige regelefterlevelse i denne periode, eller - hvis der ikke er forløbet 12 måneder - har begået en grov overtrædelse som fx fabrikation af falsk sporbarhedsdokumentation eller forsætlig forfalskning af fødevarer.

Den foreslåede ændring vil indebære, at de vejledende normalbødestørrelser, som er fastsat i forarbejderne til lov nr. 1549 af 20. december 2006 (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 988), vil blive fordoblet for virksomheder med dårlig regelefterlevelse, hvis der foreligger de ovennævnte særlige omstændigheder. Det bemærkes, at der ved udmåling af den konkrete størrelse af bøden, også i disse tilfælde skal tages højde for virksomhedens størrelse, hvilket bl.a. indebærer, at bøden skal halveres for små virksomheder, forhøjes med 50 % for mellemstore virksomheder og fordobles for store virksomheder, jf. fødevarerlovens § 60, stk. 5, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 1884.

Det skal dog bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke bør kunne anvendes over for slagterier og andre virksomheder, som er underlagt meget hyppig, herunder daglig kontrol. Disse virksomheder er på grund af en hyppig kontrol underlagt meget intensiv overvågning fra tilsynsmyndighederne. De kan derfor, i forhold til anmærkningsmønstre, ikke sammenlignes med øvrige fødevareraktiviteter, hvor det årlige antal ordinære kontroller aktuelt højest kan være fire. Efter Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering er kriteriet om anmærkninger på tre ud af de seneste fire kontrolbesøg, derfor ikke anvendeligt over for disse virksomheder. Derfor vil anvendelse af virksomhedskarantæner alene undtagelsesvist kunne ske ud fra en konkret vurdering af disse virksomheders regelefterlevelse, herunder antal overtrædelser og overtrædelsers karakter.

Som eksempel på en forhøjet udmåling af bødestørrelsen efter den foreslåede bestemmelse, kan nævnes manglende efterkommelse af påbud eller forbud meddelt efter fødevarerlovens § 52, stk. 1, hvor den vejledende normalbødestørrelse i

henhold til de ovennævnte lovbemærkninger er 20.000 kr. Hvis en virksomhed, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, eller hvis en ny virksomhed har fået anmærkninger på de første tre gennemførte kontrolbesøg ikke har efterkommet påbud eller forbud, vil der kunne meddeles et administrativt bødeforlæg med en fordobling i forhold til normalbøden, det vil sige 40.000 kr., efter fødevarerlovens § 61, stk. 1, jf. § 60, stk. 1, nr. 2, og den foreslåede nye bestemmelse i forslaget § 1, nr. 4.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2018. Ikrafttrædelsestidspunktet er herved i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet lovgivning.

Til § 3

Lovforslagets § 3 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:

§ 52. ---

1. I § 52 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

Stk. 2-6. ---

»Stk. 4. Undlader en virksomhed, der har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, at efterkomme et påbud eller et forbud meddelt i medfør af stk. 1, kan virksomheden pålægges daglige bøder, hvis der med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarerlovgivningen foreligger særlige omstændigheder.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

2. Efter § 52 a indsættes:

»§ 52 b. Overtræder en fødevarer virksomhed fødevarerlovgivningen eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov gentagne gange på en sådan måde, at der er en nærliggende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med reglerne i denne lovgivning, kan miljø- og fødevarerministeren i tilknytning til en anmærkning for overtrædelse af fødevarerlovgivningen forbyde fortsat drift af den pågældende virksomhed i indtil 6 måneder. Medmindre andet fremgår af afgørelsen, har forbuddet virkning fra det tidspunkt, hvor det meddeles virksomheden.

Stk. 2. Ministeren kan i tilknytning til et forbud efter stk. 1 nedlægge forbud mod, at den ansvarlige for virksomheden for en tilsvarende periode som anført i stk. 1, udfører en eller flere fødevareraktiviteter, registrerer en ny fødevarer virksomhed eller får autoriseret en ny fødevarer virksomhed. Medmindre andet fremgår af afgørelsen, har forbuddet virkning fra det tidspunkt, hvor det meddeles virksomheden.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 og 2 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 4. Begæring efter stk. 3 skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysninger om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor, er meddelt den pågældende. Ministeren anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 5. Retten kan ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Såfremt en afgørelse efter stk. 1 eller 2 findes lovlig ved dom, kan der heri bestemmes, at anke vil have opsættende virkning.«

§ 60. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

nr. 1 ---

2) undlader at efterkomme de til vedkommende meddelte afgørelser truffet i medfør af § 52, stk. 1, § 52 a eller § 59, stk. 1,

3. I § 60, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 52 a«: », § 52 b, stk. 1 eller 2, «.

Stk. 3–5. ---

4. I § 60 indsættes som stk. 6:

»*Stk. 6.* Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 eller 3 skal det i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, at virksomheden har fået anmærkninger ved mindst tre af de seneste fire foregående kontrolbesøg, hvis der med hensyn til varighed eller alvor af overtrædelser af fødevarelovgivningen foreligger særlige omstændigheder.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.